

CENTENARUL NAȘTERII ACADEMICIANULUI GHEORGHE BUZDUGAN

Garabet KÜMBETLIAN¹

kumbetg@yahoo.com

ABSTRACT: Academician Gheorghe Buzdugan was the creator National School postwar Strength of Materials in Romania.

KEYWORDS: Gheorghe Buzdugan, Strength of Materials, Professor, Polytechnic Institute of Bucharest

Profesorul Gheorghe Buzdugan s-a născut în ziua de 11.12.1916 la Sighișoara. Între anii 1927 și 1934 a urmat cursurile liceului Andrei Șaguna din Brașov, iar între anii 1934–1940, cele ale Școlii Politehnice din București.

Fig. nr. 1 – Academicianul Gheorghe Buzdugan
(1916–2012)

---

¹ Prof. univ. dr. ing., membru titular al Academiei de Științe Tehnice din România; membru titular al CRIFST al Academiei Române.

În anul 1968 și-a susținut teza de doctorat „Calculul de rezistență la solicitări variabile” în cadrul Institutului Politehnic din Timișoara, obținând titlul de doctor inginer, iar în anul 1969 i s-a conferit titlul de Doctor Docent în Științe.

Între anii 1941 și 1949 a funcționat ca profesor la Școala de Subingineri din București, iar între 1942–1948, ca asistent universitar în cadrul Institutului Politehnic București (IPB).

În perioada anilor 1948–1952 a fost profesor în cadrul Institutului de Căi Ferate și Conferențiar în cadrul IPB.

Între anii 1952–1987 a funcționat ca Profesor universitar în cadrul Institutului Politehnic din București. În perioada anilor 1987–2006 a fost încadrat în calitate de Profesor Consultant în cadrul Universității „Politehnica”

În intervalul dintre anii 1969–1997 a condus doctorate în cadrul IPB. De-a lungul carierei Sale didactice a predat cursuri de Mecanică Teoretică, Rezistența Materialelor, Vibrații Mecanice și Construcții Metalice. A îndeplinit numeroase funcții administrative și de conducere. Astfel, între anii 1953–1954 a fost prorector al IPB, iar între anii 1963–1969 a funcționat ca Director General în cadrul Ministerului Învățământului.

Între anii 1969–1970 a fost Președinte al Consiliului Național al Cercetării Științifice, în 1973 membru în Consiliul de conducere al Ministerului Educației și Învățământului, iar în anul 1990, membru al Comisiei Superioare de Diplome și Atestare universitară a Ministerului Învățământului. A publicat numeroase articole științifice în domeniul ingineriei mecanice și 104 volume (tratate, monografii, manuale), dintre care 50 de volume cu privire la Rezistența materialelor, 13 volume de Mecanică Teoretică, 6 volume cu privire la Fundațiile de Mașini (1958) și Izolarea Antivibratorie, un volum despre Încercările materialelor, 5 volume de Organe de mașini, 3 volume despre Calculul de rezistență la solicitări variabile (1963), un volum despre Tensometria Electrică Rezistivă (1966), 14 volume despre Vibrațiile mecanice (1974), din care 4 volume (singur sau în colaborare) despre Teoria vibrațiilor și 4 despre Măsurarea vibrațiilor, din care două în engleză și franceză.

A coordonat publicarea mai multor manuale ingineresti, ca Manualul inginerului (două vol.) și Manualul Inginerului Mecanic (4 volume). A publicat 7 cărți în limbi străine și a coordonat traducerea a trei volume din limba engleză, precum și Hütte și Dubbel din limba germană. A editat

și publicat în Germania monografia „Methoden und Hilfsmittel in der Ingenieurausbildung”.

În anul 1972 a pus bazele colaborării cu Technische Hochschule Darmstadt. Datorită tuturor acestor merite de excepție i s-a decernat titlul de membru corespondent (1963) și membru titular (1990) al Academiei Române. A fost Președintele Secției de Științe Tehnice a Academiei Române și primul Președinte al Academiei de Științe Tehnice din România” [8].

În anii II și III de studii (1955/56 și 1956/57) am avut marea onoare de a-I fi fost student la Facultatea de Mecanică din Institutul Politehnic București. La examenele de an am obținut calificativele „foarte bine”.

Profesorul Buzdugan a fost modelul meu de suflet. Mi-am dorit toată viața „să fiu ca Buzdugan”. Am devenit eu însumi profesor de Rezistența materialelor și am scris propriile mele tratate, cursuri și manuale de specialitate. În anul 1998 îi trimiteam Profesorului Buzdugan tratatul „Rezistența materialelor-Fundamente”, în calitate de prim autor. Am avut marea surpriză să primesc din partea Domniei Sale o scrisoare mai mult decât elogioasă, pe care o redau alăturat.

„Prof. Gh. Buzdugan

12.4.1998

D-lui Prof. G. Kumbetlian, Constanța

Stimate coleg! Mulțumesc pentru cartea trimisă și pentru scrisoare.....

Țin să te felicit pentru cartea publicată, un nou succes în rodnică activitate pe care o depui în slujba rezistenței materialelor. Pe scurt, doresc a sublinia calitățile pe care le-am constatat la parcurgerea rapidă a acestui volum:

1. Pe vremea când eu învățam la Politehnică, rezistența materialelor era considerată drept „un curs de specialitate al inginerilor constructori”, deci, prin urmare, conținutul era axat pe această ramură inginerescă, iar profesorii erau-indiferent de facultățile la care au predat-numai ingineri constructori. Evident, între timp lucrurile au evoluat și d-ta ai arătat în această carte că este „posibil și invers”.

2. Sunt mulți ani de când ne-am dat seama că denumirea „efort unitar” și unitatea de măsură daN/cm^2 nu sunt potrivite și ca urmare, într-o consfătuire pe țară, ținută la Brașov, s-a hotărât că vom zice „tensiune” și $N/mm^2 = Mpa$.

.....

Întrucât cartea d-tale folosește denumirea și unitatea de măsură legală, sper că acest lucru se va generaliza .....

3. *Un cuvânt de laudă pentru prezentarea grafică a cărții și aprecieri deosebite privind modul de cuprindere a noțiunilor (original) în cadrul capitolelor.*

Așa cum arătai și d-ta, rezistența materialelor se poate preda studenților (ca în cazul facultăților de construcții) numai privind calculul tensiunilor și deformațiilor, atunci când „restul” este dat la „Statica construcțiilor”, „Teoria elasticității” etc.

Din păcate, la facultăți mecanice, acest lucru nu este încă posibil și ca urmare, există un curs uriaș greu de digerat de către studenți. Cred că cunoști părerea noastră asupra acestei probleme, expusă în publicația Nr.9 a Centrului nostru de Documentare.

Închei, repetând felicitările mele pentru cei doi autori, cu urări de noi succese.”

(semnează) G.Buzdugan

Am publicat apoi în 1999 monografia „*Calculul plăcilor*”, la care am avut onoarea să primesc o recenzie amănunțită a Domniei Sale și Doamnei prof. univ. dr. ing. Elena Alămoreanu.

Aceste reușite au inițiat o corespondență susținută între Profesorul Buzdugan și mine, din care redau doar trei dintre răspunsurile Profesorului la scrisorile mele. În c.p. din ziua de 26 4.2000, Profesorul îmi scria:

„Stimate d-le coleg, Mulțumesc pentru urările de sărbători. Aceleași bune gânduri pentru d-ta. Apreciez strădania d-tale pentru prestigiul Universității „Ovidius” și îți urez mult succes. Aștept cu interes traducerea-exigent făcută-a Istoriei Rez. Mat. de Timoshenko. Toate urările de bine, G.Buzdugan”.

În ziua de 12.4.2001, Profesorul îmi scria:

„Stimate domnule coleg, Mulțumesc pentru amabilul mesaj de Paști. La rândul meu, îți urez sănătate și succese în remarcabila activitate profesională. (În ce stare se află proiectul de traducere al Istoriei R.M.-Timoshenko?) G.B”.
N.A. Traducerea era terminată și predată Editurii.

În ziua de 6.12.2003, Profesorul scria:

„Vii mulțumiri ilustrului reprezentant al științei Rezistența materialelor din Constanța-prestigios Centru Universitar al României. Aștept cartea tradusă din engleză. Toate urările de bine, sănătate și succese pentru 2004, Gh.Buzdugan, 6.12.2003”.

Traducerea mea, după „*Istoria Rezistenței Materialelor*” a lui Stephen P. Timoshenko, atât de așteptată de Profesor, a apărut în anul 2006.

Profesorul Gheorghe Buzdugan mi-a modelat și influențat direct destinul meu profesional și chiar întreaga viață.

Bibliografie

- [1] Kumbetlian, G. (redactor de carte), Mândrescu, G., „*Rezistența materialelor – fundamente*”, Editura Fundatiei „Andrei Saguna” Constanta, 1998, ISBN 973-9262-30-9, 374 pagini,
- [2] Kumbetlian, G., (redactor de carte), Mândrescu, G., „*Calculul plăcilor (Teorie și aplicații)*”, Editura Fundatiei „Andrei Saguna” Constanta, Ed. I 1999, 200 pagini, ISBN 973-9262-44-5 și Ed. a II-a, 2000, ISBN 973-9262-82-1, 200 pagini .
- [3] Kumbetlian, G., Mândrescu, G., „*Mecanica solidelor deformabile*”. (Retrospectivă cronologică, 1452-1952). Editura ALMA – Craiova, 2005, ISBN 973-8443-34-2, 194 pagini.
- [4] Kumbetlian, G., Gelmambet, S., „*Rezistența Materialelor pentru constructori*”, Breviar de teorie și Probleme, Editura Fundatiei „Andrei Șaguna” Constanța, ISBN 973-732-026-3, vol1, ISBN 973-732-028-X, 2006, 226 pagini.
- [5] Kumbetlian, G., „*Teoria și experimentul*” – eseu – Seria „*Eseuri științifice*”, a Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR) și Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR), Editura AGIR București 2009, ISBN 978-973-720-242-0, 17 pagini.
- [6] Drăgan, Gleb (coordonator), Kumbetlian, G. ș.a., (co-autori), „*Ingineri români – dicționar enciclopedic*”, Vol. I, *Istoria domeniului tehnic în România*, Editura MEGA, Cluj-Napoca, 2014, ISBN 978-606-543-477-6 și 978-606-543-478-3, 308 pagini.
- [7] Timoshenko, St. P., „*Istoria Rezistenței materialelor*”, Ed. AGIR, București, 2006, traducere de Kumbetlian G., după „*History of strength of materials*”, Mc Graw-Hill Book Company Inc., N.Y. 1983, 440 pagini, ISBN 973-720-062-4.
- [8] Alămoreanu, Elena, Fișa editorială Buzdugan B. Gheorghe, pentru: „*Ingineri români – dicționar enciclopedic*”, Vol. I, *Istoria domeniului tehnic în România*, Editura MEGA, Cluj-Napoca, 2014, ISBN 978-606-543-477-6 și 978-606-543-478-3, 308 pagini.
- [9] Kumbetlian, G., „*Amintiri de-acum un secol*”, în volumul III „*Evocări*” al Academiei Române și Academiei de Științe Tehnice din România, Editura ALMA-Craiova, 2007.